

[Fuglsang.]

Med hensyn til kornloven brugte jeg ganske bevidst udtrykket: kornlovens tendens. Hvis vi går tilbage til diskussionen om kornloven i fjor, vil jeg formode, at det ærede medlem, hvis han læser sin egen tale, vil se, at han også direkte har argumenteret mod denne tendens, nemlig at det at gøre kornet dyrere vil betyde større omkostninger for de små brug. Det udlagde de delegerede på sendemandsmøderne sådan, at ordningen i virkeligheden var eller kunne blive en hjælp til de store brug på de smås bekostning. Konsekvensen heraf må være, at det ærede medlem er enig med mig i, at af hensyn til de ubemidlede må vi tilstræbe at få de almindelige lånesatser gjort højere, end de er i øjeblikket.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. H. C. Toft, at jeg er da villig til i udvalget at drøfte, om vi skal udvide kommissoriet for den nu nedsatte kommission, men det ærede medlem må så være klar over, at det vil betyde en yderligere udsættelse af afslutningen af kommissionens arbejde.

Med hensyn til den statistik, det ærede medlem påberåber sig, må jeg have lov at sige, at statistikken de sidste 3 år viser, at kun ca. $\frac{1}{3}$ af ansøgerne til statshusmandsbrug har fået tildelt et sådant brug. Jeg tvivler på, at alle ansøgere er kvalificerede, og regner med, at godt $\frac{2}{3}$ af dem er det. Hvis det er tilfældet, vil det sige, at ca. halvdelen af kvalificerede ansøgere ikke har fået brug, og mig bekendt ligger statens jordlovsudvalg ikke med uafhængede brug. Hvis det gør det, er det en ren undtagelse og ikke noget, der tæller. Statistikken viser klart nok, at der er betydelig flere kvalificerede ansøgere end dem, der har fået jord, men tallene skal nok komme frem i udvalget.

Det ærede medlem hævder, at statshusmændene får en gave på 50 000 kr. Det passer ikke. Også her skal det ærede medlem få lejlighed til at se de rigtige tal i udvalget, hvis det ærede medlem ønsker det, hvad jeg går ud fra som givet.

Hvad angår løfterne til husmændene, gav jeg, så vidt jeg husker, et aldeles klart svar. Jeg skal gerne om det spørgsmål, der

er rejst nu, sige, at min indstilling som minister er, at forkøbsretten skal og bør udnyttes effektivt, og jeg regner ganske afgjort med, at jeg heri er enig med statens jordlovsudvalg, så vi nok i fællesskab skal finde ud af at klare det.

Må jeg så endelig sige, at det er mit håb, at man i det folketingsudvalg, der bliver nedsat, kan nå frem til enighed, og håbet beskæmmer jo ingen. Jeg har vel lov at håbe, at det ærede medlem hr. H. C. Toft, når han får de rigtige tal på alle områder, også vil være med i denne enighed.

Jeg vil gerne tilføje — det var jeg ved at glemme — at det ærede medlem jo sagde, at jeg havde fremhævet, at erhvervet — og det skulle være statshusmændene — ikke klager. Det tror jeg, sagde det ærede medlem og stoppede op; så kan man tænke sig til resten. Men jeg talte nu om husmandsbruget som erhverv, og her er de fire femtedele eller måske et større antal ikke statshusmandsbrug. Det er netop dem, der er startet på det fri marked og på lige vilkår med alle andre, som ikke til dato har givet udtryk for, at de mener, at husmandsbruget er en uheldig driftsform, der bør ændres. De er tilfredse med erhvervet, og de kan godt få deres udkomme ved det. Hvis bare alle landmænd var lige så tilfredse, må jeg ærlig talt sige, at jeg ville have en lidt roligere tilværelse, end jeg undertiden har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Carl Petersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1465, fremsættelsen i tidenden sp. 1708).